

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 215

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 martie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
	DECRETE			
247.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	2	nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor	8–9
248.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	2		
249.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	3	Decizia nr. 101 din 9 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	9–11
250.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	3		
251.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	4	Decizia nr. 102 din 9 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.....	11–13
252.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	4		
253.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	5	Decizia nr. 134 din 21 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 2 teza a doua, art. 403 alin. 4 teza a patra și art. 723 ¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă	13–15
254.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	5		
255.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	6		
256.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	6	Decizia nr. 136 din 21 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ din Codul de procedură civilă.....	15–16
257.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	7		
258.	— Decret pentru numirea unui procuror.....	7		
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
	Decizia nr. 86 din 7 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului			

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 106 din 8 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Sultan Aslan se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buftea.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 247.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 106 din 8 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Trașcă-Staicu Marilena se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 248.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 106 din 8 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Voicu Georgeta se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 4 București.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 249.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 106 din 8 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Domnul Voicilă Virgil se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Slobozia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 250.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ihora Nicolae se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Mediaș.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 251.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Hârceagă Octavian se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Aiud.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 252.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Tamaș Marinela Adriana se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 253.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Chirilă Ionuț Marius se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Medgidia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 254.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Icleanu Ana se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 255.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Simion Rodica se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 256.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Mocleanu Alexandru se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Drobeta-Turnu Severin.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 257.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**
pentru numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 72 din 1 februarie 2006,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vodă Constantin se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Craiova.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 2 martie 2006.

Nr. 258.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 86**

din 7 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mega Image” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.573/2005 al Judecătoria Ploiești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, cu privire la art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, și ca fiind inadmisibilă, cu privire la art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 septembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.573/2005, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor.** Excepția a fost ridicată de către Societatea Comercială „Mega Image” — S.A. din București cu prilejul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, neprevăzând obligația pentru agentul constatator al unei contravenții de a menționa probele care au stat la baza constatărilor din procesul-verbal, a încălcat dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, iar persoana sancționată, devenită contravenient prin simpla completare a câmpurilor libere din formularul tipizat al procesului-verbal, are obligația de a-și dovedi nevinovăția. Cu privire la art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, nu se

argumentează în nici un mod contrarietatea acestuia cu Legea fundamentală.

Judecătoria Ploiești apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, și ale art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 23 martie 1994, cu modificările aduse prin Legea nr. 37/2003 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 84/2002 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 22 ianuarie 2003. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Actele normative prin care se stabilesc contravenții vor cuprinde descrierea faptelor ce constituie contravenții și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea; în cazul sancțiunii cu amendă se vor stabili limita minimă și maximă a acesteia sau, după caz, cote procentuale din anumite valori; se pot stabili și tarife de determinare a despăgubirilor pentru pagubele pricinuite prin săvârșirea contravențiilor.”;*

— art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992: *„Organele de control prevăzute la alin. 1 pot preleva produse în vederea testării acestora în laboratoare. Contravaloarea*

produsele prelevate și a cheltuielilor legate de testarea lor se suportă de către organul administrației publice dacă în urma testării nu se constată neconformități față de cerințele de securitate și/sau de calitate prescrise ori declarate. În caz contrar, cheltuielile respective se suportă de către agentul economic.“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, referitor la egalitatea în drepturi, precum și a principiului prezumției de nevinovăție, prevăzut la art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Cu privire la art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, acesta obligă agentul constator al unei contravenții să descrie în procesul-verbal pe care îl întocmește faptele ce constituie contravenții, precum și sancțiunea ce urmează să se aplice pentru fiecare dintre acestea, fără a impieta în vreun fel asupra egalității persoanelor în fața legii sau asupra prezumției de nevinovăție de care se bucură contravenientul.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Mega Image” — S.A. din București în Dosarul nr. 2.573/2005 al Judecătoriei Ploiești.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 7 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 101

din 9 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 10.192/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal răspunde partea Consiliul Local al Sectorului 2 București — Direcția Venituri Buget Local Sector 2, reprezentată prin consilier juridic, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 146/1997

Partea prezentă solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile

legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 10.192/2005, **Judecătoria Sectorului 2 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Nica Leon cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (1), art. 20, 21, 56 și ale art. 154 alin. (1). De asemenea, consideră că dispozițiile de lege criticate nu sunt în concordanță cu Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. În acest sens, arată că prin instituirea obligativității plății taxelor de timbru este afectat principiul statului de drept.

Judecătoria Sectorului 2 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, apreciază că dispozițiile art. 2 alin. (2) din Legea nr. 146/1997, care stabilesc obligația de plată a unei taxe judiciare de timbru în funcție de anumite criterii valorice, nu încalcă principiile constituționale invocate de autorul excepției.

Dimpotrivă, taxele judiciare de timbru sunt concepute de legiuitor ca o plată a serviciilor prestate de instanțele judecătorești, determinarea cuantumului taxei datorate constituind o sarcină administrativă a instanței, în calitatea sa de prestator al serviciului taxabil, fără a reprezenta obiect al activității de judecată. Ca atare, prin instituirea obligației legale de plată a taxei judiciare de timbru nu se aduce atingere valorilor primordiale ale statului de drept, egalității în fața legii, dreptului la un proces echitabil sau imparțialității instanței de judecată, întrucât sarcina acestei plăți reprezintă o formă de descurajare a unor eventuale abuzuri procesuale, fără a constitui, prin ea însăși, o obstrucționare a accesului la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 16 și 21, fiind totodată în deplină conformitate și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În ceea ce privește invocarea art. 20, 56 și a art. 154 alin. (1) din Constituție, Guvernul apreciază că aceste norme constituționale nu au incidență în cauză. În final, apreciază că invocarea neconstituționalității art. 2 din Legea nr. 146/1997 prin raportare la dispozițiile unor alte legi decât Constituția este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 202/2004, arată că reglementarea criticată nu contravine prevederilor art. 21 din Constituție. În ceea ce privește înfrângerea art. 16 și 56 din Constituție, arată că dispozițiile legale criticate nu fac nici un fel de diferențiere între contribuabili, ci, dimpotrivă, reprezintă o concludentă aplicare a regulii constituționale potrivit căreia „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice*“.

Referitor la celelalte texte constituționale de referință invocate de autorul excepției, apreciază că acestea nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 2: „(1) *Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel: [...]*

(2) *În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 1.830.000 lei (194 lei — pentru anul 2006), indiferent de valoarea contestată.*

(3) *Valoarea la care se calculează taxa de timbru este cea declarată în acțiune sau în cerere. Dacă această valoare este contestată sau apreciată de instanță ca derizorie, evaluarea se va face potrivit normelor metodologice prevăzute la art. 28 alin. (2) din prezenta lege.*“

Cuquantumul taxei judiciare de timbru prevăzute de art. 2 a fost actualizat prin pct. II din Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 797/2005 privind aprobarea nivelurilor pentru valorile impozabile, impozitele și taxele locale și alte taxe asimilate acestora, precum și pentru amenzile care se indexează anual pe baza ratei inflației, aplicabile în anul fiscal 2006, hotărâre publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 10 august 2005, care a intrat în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2006.

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), privind statul de drept, art. 16 alin. (1), care consacră egalitatea în drepturi, art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21, privind accesul liber la justiție, art. 56, referitoare la contribuțiile financiare, și art. 154 alin. (1), privind conflictul temporal de legi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză și cu motivări asemănătoare, soluția adoptată fiind de fiecare dată aceeași, și anume că aceste dispoziții sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 202 din 29 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 9 iunie 2004, Curtea a statuat că accesul liber la justiție nu înseamnă că acesta trebuie să fie în toate cazurile gratuit. Cu acel prilej, Curtea a reținut că art. 21 din Constituție nu instituie nici o interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. S-a reținut, de asemenea, că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții. De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea a apreciat că textul de lege criticat nu aduce atingere nici principiului egalității în drepturi, deoarece nu instituie nici un fel de diferențiere între contribuabili.

Totodată, prin Decizia nr. 16 din 22 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 18 februarie 2002, Curtea a constatat că dispozițiile criticate nu contravin nici prevederilor art. 1 alin. (3) din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 10.192/2005 al Judecătoriei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102

din 9 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Constituție, întrucât instituirea taxelor de timbru reprezintă o aplicare a principiului consacrat la art. 56 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice*”.

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În legătură cu invocarea normelor constituționale prevăzute la art. 20 și art. 154 alin. (1), Curtea constată că aceste critici nu sunt relevante pentru soluționarea cauzei de față.

În final, Curtea reține că autorul excepției invocă și o problemă de necorelare dintre dispoziții legale cuprinse în acte normative diferite, respectiv între art. 2 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru și unele dispoziții cuprinse în Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și în Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, și nu compararea prevederilor mai multor legi între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul

nr. 227/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 227/2005, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 195/2004**, excepție ridicată de Marin Frunză.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 1, 4, 11, 15, 16, 20, 21, 24, 53, 124 și 126 din Constituție, raportate la prevederile art. 6, 13, 14, 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la art. 1, 2, 6, 7, 8, 10 și 30 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece împotriva măsurii prin care instanța de judecată solicită taxa judiciară de timbru justițiabilul nu poate exercita calea de atac a recursului, iar soluționarea cererii de reexaminare se face în camera de consiliu, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile de lege criticate reglementează competența și procedura în materia taxelor judiciare de timbru, potrivit abilitării conferite legiuitorului prin art. 126 alin. (2) din Constituție, situație în care, nefiind vorba despre un litigiu privind fondul dreptului, nu își găsesc aplicare mijloacele și garanțiile procesuale privind dreptul la un proces echitabil. Așa fiind, procedura aplicabilă în aceste cazuri, având ca finalitate satisfacerea imperativului celerității, este mai sumară și, astfel, derogatorie de la dreptul comun. Instanța arată că asupra dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prilej cu care a statuat că acestea sunt constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) și ale art. 11 și 20, raportate la dispozițiile art. 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și la unele dispoziții din Declarația Universală a Drepturilor

Omului, în acest sens invocând jurisprudența instanței de contencios constituțional, și anume deciziile nr. 42/2005 și nr. 581/2005. De asemenea, arată că reglementarea criticată nu contravine prevederilor constituționale ale art. 21, în acest sens fiind și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În ceea ce privește susținerile de neconstituționalitate raportate la prevederile art. 1, 4, 15, 16, 24, 53 și 124 din Constituție, Guvernul apreciază că acestea nu pot fi primite, pe de o parte, pentru că nu sunt motivate, iar pe de altă parte, pentru că nu au o legătură cu cauza de față.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, arată că reglementarea criticată nu contravine prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, în acest sens invocând Decizia Curții Constituționale nr. 42/2005. De asemenea, consideră că nu poate fi reținută nici critica privind înfrângerea art. 129 din Constituție, întrucât condițiile de exercitare a căilor de atac sunt prevăzute de norme juridice de drept procesual, o asemenea natură având și textul dedus controlului de constituționalitate în cauza de față.

În sfârșit, arată că dispozițiile legale criticate nu conțin norme contrare nici celorlalte prevederi din Legea fundamentală și din documentele juridice internaționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, modificate prin art. I pct. 12 din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 18 alin. (3): „*Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.*”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 1, privind statul de drept, art. 4, referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 11, privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 15, privind universalitatea, art. 16, care consacră egalitatea în drepturi, art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21,

privind accesul liber la justiție, art. 24, privind dreptul la apărare, art. 53, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124, privind înfăptuirea justiției, și art. 126 referitoare la instanțele judecătorești.

În opinia autorului excepției sunt încălcate, de asemenea, și prevederile art. 6, privind dreptul la un proces echitabil, art. 13, privind dreptul la un recurs efectiv, art. 14, privind interzicerea discriminării, și art. 17, privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și o serie de prevederi cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului, și anume art. 1, privind libertatea și egalitatea în demnitate și în drepturi, art. 2, privind egalitatea în drepturi și interzicerea discriminării, art. 6, privind recunoașterea calității de subiect de drept, art. 7, privind egalitatea în fața legii și protecția împotriva oricărei discriminări, art. 8, privind accesul efectiv la instanțele judiciare, art. 10, privind procesul echitabil, și art. 30, privind interpretarea Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezenta cauză și cu motivări asemănătoare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 227/2005 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 134

din 21 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 teza a doua, art. 403 alin. 4 teza a patra și art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător

Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 teza a doua, art. 403 alin. 4 teza a patra și art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Adrian

Târnăvean și Dorina Târnăvean în Dosarul nr. 1.492/2005 al Judecătorei Sighișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.492/2005, **Judecătoria Sighișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 teza a doua, art. 403 alin. 4 teza a patra și art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Ioan Adrian Târnăvean și Dorina Târnăvean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că prevederile art. 373¹ alin. 2 teza a doua din Codul de procedură civilă aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind liberul acces la justiție, întrucât încheierea de admitere a cererii de încuviințare a executării silite, pronunțată fără citarea părților, nu poate fi supusă cenzurii instanței de control judiciar. Același text constituțional este încălcat și de dispozițiile art. 403 alin. 4 teza a patra din Codul de procedură civilă, întrucât, în condițiile în care fiecare act de executare este susceptibil de a fi atacat cu contestație la executare, debitorul poate fi obligat la plata mai multor cauțiuni în cadrul aceleiași proceduri execuționale. În acest mod creditorul are la dispoziție mai multe garanții, fapt ce afectează echilibrul procesual dintre părți și principiul egalității cetățenilor în fața legii.

Dispozițiile art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă vin în contradicție cu principiul garantării proprietății private, debitorul fiind obligat să indisponibilizeze o sumă de bani consistentă, achitată drept cauciune, pe o perioadă nedeterminată, care poate dura mai mulți ani.

Judecătoria Sighișoara apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că prevederile legale criticate nu încălcă drepturile protejate constituțional ale debitorului, întrucât reglementarea executării silite, în ansamblul său, conferă suficiente garanții care au fost concepute pentru respectarea intereselor acestuia.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 373¹ alin. 2 teza a doua, art. 403 alin. 4 teza a patra și art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 373¹ alin. 2 teza a doua: „*Încheierea prin care președintele instanței admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă nici unei căi de atac.*”;

— Art. 403 alin. 4 teza a patra: „*Cauțiunea depusă este deductibilă din cauciunea stabilită de instanță, dacă este cazul.*”;

— Art. 723¹ alin. 3: „*Cauțiunea se eliberează celui care a depus-o în măsura în care asupra acesteia cel îndreptățit în cauză nu a formulat cerere pentru plata despăgubirii cuvenite, până la împlinirea termenului de 30 de zile de la data la care, prin hotărâre irevocabilă, s-a soluționat fondul cauzei. Cu toate acestea, cauciunea se eliberează de îndată, dacă partea interesată declară în mod expres că nu urmărește obligarea părții adverse la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încălcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii, art. 21 privitoare la accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ din Codul de procedură civilă, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Faptul că încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă nici unei căi de atac nu constituie o înfrângere a dispozițiilor constituționale referitoare la liberul acces la justiție. Potrivit prevederilor art. 129 din Constituție, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Textul constituțional lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia din urmă să excepteze de la exercitarea lor anumite hotărâri judecătorești, așa cum a procedat prin art. 373¹ din Codul de procedură civilă, fără a se putea afirma că, procedând astfel, ar contraveni dispoziției constituționale.

De altfel, reglementarea actuală nu lipsește partea interesată de dreptul de a ataca încheierea prin care s-a admis cererea de încuviințare a executării silite, iar faptul că exercițiul acestui drept este corelat cu calea de atac a contestației la executare nu reprezintă un impediment real, sub raport constituțional, al accesului liber la justiție. Astfel, art. 399 alin. 2¹ din Codul de procedură civilă prevede în mod expres că, „*după ce a început executarea silită, cei interesați sau vătămați pot cere, pe calea contestației la executare, și anularea încheierii prin care s-a dispus investirea cu formulă executorie sau, după caz, încuviințarea executării, dată fără îndeplinirea condițiilor legale*”. Prin instituirea acestei proceduri legiuitorul a urmărit să restrângă posibilitatea de tergiversare a executării silite, prin exercitarea abuzivă a unei atare căi de atac, și să realizeze un spor de celeritate în realizarea dreptului recunoscut prin titlul executoriu.

Cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 128 din 1 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 24 mai 2005, că această cauciune constituie o garanție în favoarea creditorului pentru prevenirea exercitării abuzive a unor drepturi procesuale și a întârzierii executării unor obligații stabilite prin titlul executoriu. Textul de lege criticat nu conține măsuri discriminatorii ce ar contraveni principiului egalității în fața legii, întrucât măsura instituită prin acesta se ia în considerare natura urgentă a cauzelor, iar nu a

persoanelor care o solicită, acestea beneficiind de un tratament egal în fața legii.

În ceea ce privește critica potrivit căreia art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă contravine principiului garantării proprietății private, se constată că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, eliberarea cauțiunii în maximum 30 de zile după soluționarea fondului cauzei, prin hotărâre

irevocabilă, dacă partea interesată nu a formulat cerere pentru obligarea părții adverse la plata de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate, reprezintă o garanție a ocrotirii dreptului de proprietate, legea instituind în mod expres termenul în care debitorul își poate recupera suma plătită cu titlu de cauțiune.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 teza a doua, art. 403 alin. 4 teza a patra și art. 723¹ alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Adrian Târnavăean și Dorina Târnavăean în Dosarul nr. 1.492/2005 al Judecătorei Sighișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 136

din 21 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petru Costa în Dosarul nr. 2.561/C/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.561/C/2005, **Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Petru Costa.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că a adresat o cerere de chemare în judecată, în

interiorul termenului de prescripție, cerere respinsă de instanța de judecată ca fiind prematur introdusă, întrucât nu a fost îndeplinită condiția procedurii prealabile de conciliere. Într-o asemenea împrejurare, refuzul pronunțării unei soluții pe fondul cauzei a condus la prescrierea dreptului la acțiune, ceea ce echivalează practic cu îngrădirea accesului liber la justiție.

Curtea de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât condiționarea sesizării instanței de parcurgerea procedurii de conciliere cu partea potrivnică nu poate fi calificată ca o îngrădire a accesului liber la justiție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul arată că asupra constituționalității prevederilor criticate Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 335/2004, considerentele și soluția păstrându-și valabilitatea și în cauza de față.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 720¹ din Codul de procedură civilă sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: „În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.

În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face și prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.

Data convocării pentru conciliere nu se va fixa mai devreme de 15 zile de la data primirii actelor comunicate potrivit alin. 2.

Rezultatul concilierii se va consemna într-un înscris cu arătarea pretențiilor reciproce referitoare la obiectul litigiului și a punctului de vedere al fiecărei părți.

Înscrisul despre rezultatul concilierii ori, în cazul în care părâtul nu a dat curs convocării prevăzute la alin. 2, dovada că de la data primirii acestei convocări au trecut 30 de zile se anexează la cererea de chemare în judecată.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în fața legii, în art. 21

privitoare la accesul liber la justiție și în art. 47 privind nivelul de trai.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se constată că asupra constituționalității textelor de lege criticate Curtea s-a mai pronunțat, ca de exemplu prin Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 19 octombrie 2004, statuând că, prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți — mai pregnant în materie comercială — și să degreveze activitatea instanțelor de judecată. Astfel, rolul normei procedurale criticate este acela de a reglementa o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretenții ale reclamantului, fără implicarea autorității judecătorești competente. Față de aceste rațiuni majore, condiționarea sesizării instanței de parcurgerea procedurii de conciliere cu partea potrivnică nu poate fi calificată ca o îngrijărire a accesului liber la justiție, în accepțiunea prohibită de prevederile constituționale de referință, atâta vreme cât partea interesată poate sesiza instanța judecătorească cu cererea de chemare în judecată.

Pe de altă parte, împrejurarea că persoana interesată, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască dispozițiile legale referitoare la soluționarea litigiilor în materie comercială, ca și consecințele juridice ale nerespectării lor, nu s-a conformat exigenței legale, invocând, de fapt, propria sa culpă, lipsește de îndreptățire critica reglementării în cauză, potrivit principiului „*nemo auditur propriam turpitudinem allegans*“.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Petru Costa în Dosarul nr. 2.561/C/2005 al Curții de Apel Oradea — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 113916